

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie A. S.

uniewinnionej od popełnienia przestępstwa z art. 177 § 2 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 2014 r.

wniosku obrońcy o zasądzenie kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. oraz art. 636 §1 k.p.k. w zw. z art. 616 §1 pkt 2

k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

Zasądzić od każdego z oskarżycieli posiłkowych, tj. od E. Z. oraz M. Z. na rzecz oskarżonej A. S. po 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

W postanowieniu z dnia 20 lutego 2014 r. Sąd Najwyższy rozstrzygnął jedynie o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego, nie orzekł zaś o kosztach obrony w tym postępowaniu (art. 616 §1 pkt 2 k.p.k.), choć stosowny wniosek o takowe rozstrzygnięcie złożył obrońca osoby uniewinnionej w odpowiedzi na kasację. Mając zatem na uwadze pominięcie tej części kosztów procesu w rozstrzygnięciu kończącym postępowanie kasacyjne, a także kierując się przepisami art. 626 § 2 k.p.k. oraz art. 636 § 1 k.p.k. należało orzec o należnych uniewinnionej kosztach pomocy prawnej udzielonej w tej fazie postępowania. Z uwagi na to, iż we wniosku obrońcy nie wykazano żadnych konkretnych kwot, które uniewinniona wydatkowała w związku z postępowaniem kasacyjnym, należne koszty musiały zostać ujęte tylko w zakresie opłaty za czynności podjęte w tym

postępowaniu przez obrońcę, a te ograniczyły się do sporządzenia odpowiedzi na kasację. Mając na uwadze unormowanie zawarte w art. 636 § 1 k.p.k. oraz treść § 2 ust. 1 i 2 oraz § 5 oraz § 14 ust. 4 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasadnym było przyznać wyłącznie opłatę za pomoc prawną w postaci sporządzenia odpowiedzi na kasację i to w najmniejszej wysokości przewidzianej prawem, albowiem nie wykazano, aby uniewinniona poniosła wydatki w wyższej wysokości (por. np. postanowienie SN z dnia 23 marca 2011 r., I KZP 1/11, OSNKW 2011, z.5, poz. 38; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 31 stycznia 2013 r., II AKa 252/12, Lex 1286550).

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.